

VÖRÖS ISTVÁN

Hermész-szonettek

18

*Bekódolni a krónikus siker-
telenséget társadalomba,
emberi agyba; és ne, ami kell,
ne az legyen, csak bamba,*

*remény nélküli emberek,
ne döntbessenek önmagukról,
ne tengjenek túl bennük ötletek,
ne tudják, a létük miről szól.*

*Betanított munkások legyenek,
de munka se jusson majd senkinek,
azt mondják rájuk, hogy benyélők,*

*mind önbibájából nem dolgozik,
csak tévét nézne és gagyi mozit,
s a lustaságot persze élvezik: Herék ők!*

19

*Hermész, most a te segítséged kellene,
hol nem hagyják, hogy Jézus irgalmazzon,
és Buddhaként ül gazdája a bankon,
szó nem tehet már semmit ellene,*

*akkor hívunk, ravaszság istene,
és bölcsességé, lélekvezetésé.
Támogasd már részeink egészszé.
Az ördög itt van, számoljunk vele,*

*egy énekest vittél a túlvilágba,
most őneki eredj nyomába,
ki téveszméket kölcsönöz nekünk,*

*ne hagyd olvasni a kamatokat, ha
a rossz tulajdonságainkat válogatja.
A fejlődésbe vetett hit letűnt.*

20

*A válság, az a legsunyibb dolog volt,
amit pénzemberek tehettek ellenünk.
Vagy maga a pénz volt elmenni hangolt?
Beváltotta a csendes elmebűnt.*

*A pénztől ne kérdezd, mi lesz jövőre,
a pénztől nem tudod, hogy mi a múlt,
értetlenül tekint a múlt időre,
a jövő benne réges-rég kimúlt.*

*A van: van csak, ha túl sok pénz kijut
neked, s bejut lelki érrendszeredbe,
csak gazdagodj, a vagyont elfeledve,*

*nem vagy nagyon, ha pénzre fut az út,
ahogy aknára lép eltévedt kisgyerek,
és szétrepülnek a mesés ígéretek.*

21

*Alapvetően Rilke érdekel
minden költő közül legjobban.
Ő volt, ki hegytetőre érve fel
azt hitte, hogy alacsonyán van.*

*A világszövet lyukait figyelte,
érezte, ami nem tapintható.
A szája mindig ráállt az igenre.
A lét kútmélyében papírbajó.*

*De józan volt és éles szemmel látott.
Rózsacsokorba szedve másvilágot,
átnyújthatott a titkokból nekünk*

*– nem olvasod, de önmagadba mélyedsz –
valami versforma varázsigéket.
Annyit, mit még épp elviselhetünk.*

22

*A házbonthatás gyilkossághoz hasonló.
Előbb az ablak tűnik el csak,*

| 23

*aztán a légi semmi szétcsap
falak helyén, és vág, akár az olló.*

*Kettényesi a meglevőt a léttől,
az árnyékot ellöki hűlt helyéről,
és látja, hogy a fal: felé dől.
A változás senkivel se megértőbb,*

*mint velünk, sok minden történt évek során.
Szemétkupac lesz, hová enni jártunk,
viszi a szél rég elveszett kabátunk,*

*tisztán látunk a fal helyén ma át:
ezer éve itt még semmi se állt!
Nem kell újabb ezret kívárnunk.*

23

*Az olvasóra nem gondol ma senki,
vagy az csupán, ki sikerre kacsint.
A közönyünk talán épp azt jelenti,
hogy megszűnik a kultúra megint.*

*E szóra nem kap senki pisztolyához,
nem így lövöldöz ránk az új erő,
azt mondja, csak a jóléted határoz
arról, milyen hitet veszel elő.*

*Épül tévhitek demokráciája
a szabadság helyén, ami letűnt,
és sok mindent hívott ki önmagára,*

*a hazugság közt hőzöngők leszünk.
Azt mondják, nincs szükség a könyvre már.
Íméiben érzékelik az agyhalál.*

24

*Na, nem mintha másképp használni nem lehetne
az elektromos könyvpótlékokat!
A hazugság ma inkább csak rögeszme,
mi sok kis blöffből lassan rád ragad.*

*A gyors tudás, akár a vitamin,
belép, s ki is ürül hamar belőled,
de nincs olyan mérce, amin
a hamis százalékos arányát belőjed.*

*Az abszolút hallás a leggyanúsabb,
honnan veszi jogát okoskodásra?
Hogy a hamis hang: fülmarósav –*

*az türelmetlenség, intolerancia.
Pedig épp ez lehetne a garancia,
hogy vad hazugság ne jöjjön világra.*

25

*Hogy vad hazugság ne jöjjön világra,
hogy a szelíd se maradhasson ott,
annak nem a jó a garanciája,
a szép nem arról mond példázatot.*

*A művészet nem tud az olvasóról,
a jog röbög az igazságokon,
a realista mást lát a valóból,
amit a véletlen számára összefon.*

*A véletlen rossz szolga, de pocsék úr,
a pénz ma mindent elpocsékol,
csak gyűlni tud, de azt nagyon,*

*meg másbannonn eltűnni, mint a víz a
sivatagban, aki lakja se bírja,
ahol nincs érték, ott lesz a vagyon.*